

Sprawozdanie stenograficzne

z rozpraw

galicyjskiego Sejmu krajowego.

1. posiedzenie 6. sesyi, VI. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 28. grudnia 1894.

Treść: Zagajenie sesyi. — Wyznaczenie prowizorycznych sekretarzy i kwestorów. — Przemowy ks. marszałka Sanguszki i namiestnika hr. Badeniego. — Urlopy — Oddanie czci pamięci zmarłych członków Sejmu. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy budowniczej dla wsi i pomniejszych miast i miasteczek oraz zmiany §§. 73. i 74. ustawy z dnia 4. kwietnia 1889, Nr. 31. Dz. u. kr. i uchwała wyboru komisji administracyjnej. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego na I. kwartał 1895, i uchwała wyboru komisji budżetowej. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z preliminarzem funduszu krajowego na rok 1895. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prośbie Reprezentacji gminy miasta Przemyśla o czasowe uwolnienie od dodatków do podatków dla funduszu krajowego tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budynków w Przemyśle, które będą wybudowane w miejsce 42 domów przeznaczonych na zburzenie w celu regulacyi miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego stryjskiego. — Sprawdzenie wyboru posłów: Franciszka Rozwadowskiego, Leona hr. Pinińskiego, Żdzisława Obertyńskiego, Kazimierza Bielańskiego i Tadeusza Fedorowicza. — Złożenie przyrzeczenia poselskiego przez nich. — Sprawozdanie i uchwała wniosków Wydziału kraj. o udzielenie koncesyi na pobór opłat mytniczych: 1. Radzie pow. w Borszczowie na drodze powiatowej Iwanków - Germakówka; 2. Radzie pow. w Sokalu na drodze powiatowej Sokal - Krystynopol; 3. Radzie pow. w Gorlicach na drodze Ropa - Wysowa; 4. Radzie pow. w Stryju na drodze powiatowej Stryj - Żurawno. — Sprawozdanie i uchwała wniosków Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko - Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabie w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko - Dobczyckiej. — Sprawozdanie i uchwała wniosku Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka - Muszyna, Krzyżówka - Krynica - Muszyna i Nowy Sącz - Krzyżówka. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem zwiększonych dodatków, wstawionych do preliminarza budżetu kraj. szpitala powszechnego we Lwowie w Rub. I. poz. 4., 14. i 15., w Rub. II. poz. 16., 20., 21. i 22 — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia ryczałtu wypłaconego szpitalowi św. Ludwika

dla dzieci w Krakowie. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia dożywotniego wsparcia Dmytrowi Kozłowskiemu, byłemu parobkowi w służbie szpitala powszechnego we Lwowie. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o przeniesienie gminy Nowoszyn wraz z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Rohatynie do okręgu takiejże Reprezentacji w Żydaczowie. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia gminy Pstrągowej wraz z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Ropczycach do okręgu takiejże Reprezentacji w Rzeszowie. — Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o ulgach legalizacyjnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych. — Uchwała wyboru komisji prawniczej, drogowej, gminnej, górniczej, gospodarstwa krajowego, kolejowej, petycyjnej, przemysłowej, podatkowej, solnej i szkolnej. — Wniosek p. Barwińskiego i tow. o utworzenie samoistnego gimnazjum ruskiego w Przemyślu. — Porządek dzienny

2. posiedzenia.

Początek posiedzenia o godz. 12. minut 20 w południe.

Przewodniczący: JE. Eustachy ks. Sanguszkowski, Marszałek krajowy.

Ze strony rządu: JE. Kazimierz hr. Badeni, c. k. Namiestnik.

Obecnych posłów 104.

Marszałek. Najwyższem postanowieniem z 16. grudnia b. r. raczył Najjaśniejszy Pan zwołać Sejm galicyjski na dzień dzisiejszy. Komplet jest — otwieram tedy pierwsze posiedzenie szóstej sesyi, szóstej kadencji Sejmu galicyjskiego.

Zapraszam na prowizorycznych sekretarzy pp. Barwińskiego, Paszkowskiego Franciszka, Słoneckiego Jana i Fedorowicza.

Na prowizorycznych kwestorów zapraszam pp.: Antoniewicza, Korytowskiego, Stadnickiego Stanisława i Torosiewicza Emila.

Wysoka Izbo!

Rok ubiegły był dla historyi Galicyi znaczący tak pod względem ekonomicznym jak i politycznym: Wystawa krajowa, którą nazwać można dziełem удаłem, stwierdziła postępy kraju we wszystkich dziedzinach, przedstawiła nas światu jako kraj chcący i umiejący pracować, jako społeczeństwo dbałe o swój rozwój, zapobiegliwe dla swej teraźniejszości, przeznaczone dla swej przyszłości.

Stała Galicya jako kraj rządny i zdolny prawdziwego postępu wobec innych prowincji Monarchii, podniosła się niezawodnie jej znaczenie w rodzinie ludów austriackich. Znaleźliśmy w niej przychylnych nam i pobłażliwych znawców i sędziów, którzy życzliwie przyklasnęli naszej pracy, a rzecz naturalna, że stanowisko nasze w Monarchii zostało przez to ogólnie udzielone nam uznanie, podniesione i utrwalone także i pod względem politycznym.

Uświetnił naszą wystawę przyjęciem protektoratu nad nią i przyjazdem swym dla jej zwiedzania Najjaśniejszy Pan, najmiłościwiej nam

panujący Cesarz i Król Franciszek Józef I. Przejęty wdzięcznością kraj, widział w tem nowy dowód ojcowskiego Jego serca dla nas, którego tyle już mieliśmy dowodów, a pamięć Jego pobytu pozostanie zapisaną w sercach naszych na zawsze.

Otwierając naszą wystawę z ramienia Najjaśniejszego Protektora Najdostojniejszy Brat Cesarski, Arcyksiążę Karol Ludwik i raczył ponownie swoje odwiedziny w towarzystwie Najdostojniejszej swej Małżonki, chcąc tym sposobem dać nam dowód swej od dawna wypróbowanej łaskawości i życzliwości dla kraju. Raczyli także i inni Członkowie najmiłościwiej panującego nam Domu Cesarskiego zwiedzić naszą Wystawę, zostawiając po sobie niezatarte wspomnienia swej dla nas przychylności.

Na innem miejscu miałem już sposobność wyrażenia w imieniu kraju uznania i wdzięczności za zachowywanie się wys. Rządu w sprawie naszej Wystawy. Uważam za swój obowiązek powtórzyć z tego tu miejsca ten wyraz uznania. Rząd dał nam niezbite dowody przychylności swej dla kraju, nie tylko odwiedzinami radców Korony, którzy gremialnie zwiedzili Wystawę w otoczeniu Najjaśniejszego Pana, ale i poparciem wszelkiego rodzaju, które się w wysokim stopniu do udania się i uświetnienia naszej wystawy przyczyniło. Miałem już także sposobność na innem miejscu stwierdzić, iż Rząd krajowy dowiódł, że składa się z ludzi, którzy do najlepszych synów kraju tego należą.

Mam w Bogu nadzieję, że wystawa ta nie tylko przyczyni się do ekonomicznego i moralnego rozwoju kraju, nie tylko podniesie naszą powagę na zewnątrz, ale także wzmacniając wspólną podstawę pożytecznej a zgodnej pracy, ustali dobre stosunki między narodowościami kraj ten zamieszkującymi, tak, iż przyjaźnie a swobodnie rozwijać się one będą obok siebie na wspólnej ziemi z pożytkiem dla obu.

(Po rusku): Maju w Bozi nadiju, szczo Wystawa krajowa skriplajuczy wspilnu pidstawu zhidnoji i pożytecznoji praci, skripyt dobri widnosyny meży narodnostiamy, zaselajuczymy

kraj, tak, szczerze przyjaźnie a swobodnie budować rozwiniętych poboczek na wspólniej ziemi z pożytkiem dla obojga.

(Po polsku): Przechodzę do przedłożeń Wydziału krajowego.

Jeżeli w tym roku przedłożenia Wydziału krajowego nie są liczne, to tłumaczy to dostatecznie okoliczność, że obecna sesja jest ostatnią przed nowymi wyborami. Wobec tego nie uważałem Wydział krajowy za stosowne, przedkładać Wys. Sejmowi donioślejszych ustaw z dziedziny n. p. ustawodawstwa gminnego lub obszerniejszych ustaw, jak ustawa łowiecka, która w tym Sejmie była już kilka razy przedkładana.

Najgłówniejszym więc przedłożeniem Wydziału jest budżet. Budżet ten, tak jak poprzedni, od czasu uregulowania finansów wykazuje zwyczajnie przeznaczone wolą Wys. Izby na cel spłaty długów. W wykonaniu woli tej wys. Izby zajął się Wydział gorliwie wprowadzeniem w życie nowej ustawy konsumcyjnej o podatku od piwa, wódki i likierów i uzyskał tym sposobem nowe znaczne źródło dochodu.

Nie było łatwym wprowadzenie w życie tej ustawy z powodu trudności ściągania należności i jakkolwiek rezultaty osiągniętego dochodu przez wydzierżawienie opłat nie osiągnęły nadziei, to jednak wobec tych trudności poboru i kosztów wysokich, jakie pociągnęłoby wprowadzenie własnej administracji do tego poboru, można osiągnięty rezultat uważać za względnie pomyślny.

Wprowadzenie tych opłat i podniesienie przez nie dochodów krajowych umożliwi Wydziałowi krajowemu propozycję zniżenia dodatków krajowych o dalsze 4 centy, które wraz ze zniżeniem przed dwoma laty w kwocie 3 centów uchwalonem, wynosiłoby ulgę 7 ct.; ulgę, którą opodatkowani w kraju niezawodnie uczują (brawo). W dalszym ciągu przedstawia Wydział krajowy Wys. Sejmowi na podstawie uchwalonej przezeń ustawy kolejowej i w ramach budżetu objętego i uchwalonego kredytu, cały szereg ustaw, zapewniających przyjscie do skutku kilku kolei lokalnych. Warunki rentowności, finansowania i technicznego wykonania tych kolei zostały dokładnie, sumiennie i z wielką pracowitością przez niedawno utworzone biuro kolejowe zbadane i wypracowane i otrzymały aprobatę Ministerstwa handlu, a tym sposobem od uchwały tej Wys. Izby zależy rychłe wprowadzenie w życie ważnej sieci kolei, która się w wysokim stopniu przyczyni do podniesienia dobrobytu kraju.

Z dziedziny ustawodawstwa gminnego przedkłada Wydział Wys. Sejmowi tylko ustawę budowlaną dla wsi i miasteczek i nowelę do ustawy o Reprezentacji powiatowej, mającą na celu ujednolinitość stosunków urzędników powiatowych i odpowiadającą myśli poruszonej już razy kilka w tej wys. Izbie przez inicjatywę poselską.

Przystąpię teraz Panowie do ostatniego okresu naszych prac parlamentarnych i nie wątpię,

że przystąpię do tej pracy z tą samą zgodnością, względnością, wyrozumiałością wzajemną i chęcią służenia krajowi, których w ciągu obecnej kadencji dalszcie tyle dowodów z prawdziwym pożytkiem dla spraw krajowych. — Kończę wzywając obrady, wnieśli ze mną z zapalem potrójny okrzyk na cześć Najmilszemu nam panującego Cesarza i Króla: — Cesarz Franciszek Józef I. niech żyje!

(Poślowie z zapalem wznoszą trzykrotny okrzyk: Niech żyje! Mnohaja Lita!)

JE. p. Namiestnik ma głos.

JE. Namiestnik Dr. Kazimierz hr. Badeni.

Wysoka Izbo!

Witam szan. Panów w imieniu Rządu. Za dni kilka będę miał zaszczyt złożyć do łaski marszałkowskiej projekt do dwóch ustaw szkolnych jako przedłożenia rządowe. Pierwszy z nich ułożyła i uchwaliła Rada szkolna krajowa na podstawie polecenia wys. Izby z dnia 15. lutego b. r. Projekt ten zmienia tytuły pierwszy i trzeci ustawy krajowej z dnia 2. maja 1873 niemniej ustawę krajową z dnia 2. lutego 1885, które stanowią o zakładaniu i urządzeniu szkół ludowych i o uczęszczaniu do szkoły, niemniej o zakładaniu i urządzeniu szkół wydziałowych. Uzasadnienie tych projektów znajdziecie szan. Panowie w drukowanym przedłożeniu a niechcąc na razie bliżej wchodzić w szczegóły, pozwolę sobie tylko zaznaczyć, że projekt ten, zdaniem Rady szkolnej krajowej, stanowić będzie, gdy stanie się ustawą, ważny krok w rozwoju szkolnictwa ludowego.

Drugi projekt zmienia paragrafy ustawy krajowej z 25. czerwca 1873 o władzach nadzorczych miejscowych i okręgowych. Wysoka Izba uchwałą swą z 15. lutego 1894 r. zmieniła wprawdzie niektóre z tych paragrafów. Rząd jednak nie mógł zalecić owego projektu noweli do Najwyższej sankcyi z powodu niektórych niedokładności i niejasności, które się w pośpiechu tam wkraśli. Pragnąc jednak uczynić zadość intencjom Wys. Sejmu, przystąpiła Rada szkolna krajowa do sformułowania nieco dokładniejszego tych paragrafów, przyczem nie mogła pominąć i innych postanowień tejże samej ustawy, które wymagają także koniecznie zmiany. W ten sposób powstał projekt ustawy drugiej, a wstrzymując się i tu w tej chwili z omawianiem szczegółów, polecam oba te projekta jak najgoręcej względem i opiece szanownych Panów, przyczem śmiało wypowiadam swoje przekonanie, że wys. Izba uchwalając te projekta, uzupełni w ten sposób doniosłe swe uchwały na poprzednich sesjach w sprawach szkolnictwa ludowego powzięte i stworzy całość, która niewątpliwie zostanie na zawsze chlubą i ozdobą kończącego się obecnie okresu sejmowego a zatem także trwałą pamiątką działalności tej wysokiej Izby.

Przedkładam dalej jak zwykle sprawozdania Rady szkolnej krajowej o stanie szkół średnich

i o stanie szkół ludowych w ubiegłym roku szkolnym. W szkołach średnich liczba uczniów w bieżącym roku znowu znacznie wzrosła tak, że i nowo powstałe gimnazya, w których co roku jedna klasa przybywa, nie zapobiegły spełnieniu w niektórych zakładach i nadmiernemu tworzeniu klas równorzędnych. Tworzenie zakładów na razie w obec braku sił nauczycielskich nie dałoby się usprawiedliwić. Stronę pedagogiczną i dydaktyczną znajdziecie Panowie w sprawozdaniu dokładnie przedstawioną. Pod względem administracyjnym zaprzeczyc się nie da, że chociaż wolno, ale statecznie idziemy ku lepszemu. Budynki jedne się stawiają, inne się ulepszają, gminy miejskie uzyskują zwolnienia od uciążliwych wobec ich stosunków majątkowych prestaty na rzecz szkół średnich a nie potrzebują dodawać, że wnioski i przedstawienia Rady szkolnej krajowej znajdują zawsze u pana Ministra oświaty jak najżyczliwsze i najgorętsze poparcie.

Dwa nowe seminaria nauczycielskie, które będą z początkiem przyszłego roku szkolnego otwarte w Krośnie i Sokalu, niemniej zwiększona frekwencja w istniejących dziś seminariach, wywołana z jednej strony szczodrością wysokiej Izby przy zawotowaniu funduszów stypendyjnych, z drugiej pozwoleniem pana Ministra oświaty utworzenia klas równorzędnych na kursach przygotowawczych i na pierwszych latach nauki, dostarczą niebawem nauczycieli, którzy zwolna zapełniać będą istniejące dziś luki. Jaksie szan. Panowie z tabel załączonych do sprawozdania przekonać raczą, stan pod tym względem pogarsza się z roku na rok i byłby wprost zastraszającym, gdyby nie lepsze widoki na przyszłość, o których właśnie wspominałem. Wprowadzenie w życie ustawy o kosztach zakładania i utrzymania szkół ludowych i o funduszach szkolnych, którą wys. Izba w roku zeszłym uchwaliła i która za dni cztery zacznie obowiązywać, zajmowało żywo Radę szkolną krajową. Potrzeba było wytężonej pracy, by wszystko na czas przygotować, obmyśleć i zarządzić, wszystkie orzeczenia organizacyjne trzeba było na nowo wydać, co też już ukończono z wyjątkiem gmin miejskich, w których poprzednie porozumienie z Wydziałem kraj. nastąpić musi, przytem Rada szkolna krajowa nie spuszczała ani na chwilę z oka swego obowiązku, by chronić strony konkurujące od niepotrzebnych i nadmiernych wydatków i zapobiedz także marnowaniu wydatków przez kraj ponoszonych. Rada szkolna krajowa stara się działać tu w zupełnym porozumieniu z Wydziałem kraj. i wys. Izba raczy przyjąć zapewnienie, że pomni dyskusji w tej wys. Izbie, będziemy się starali jako władza wykonawcza z możliwą oszczędnością, skrupulatnością i zapobiegliwością przyzwolonemi przez ustawę środkami gospodarować.

Przez zniesienie funduszów szkolnych okręgowych ustana skomplikowane rachunki zasiłków

i zaliczek, pamiętać jednak trzeba, że fundusz krajowy potrzebować będzie jak dotąd tak i nadal kapitału obrotowego, który według mego zdania wynosić powinien między 3 a 400.000 zł. O cyfrze tej pamiętać należy przy rozporządzaniu zapasami kasowymi. W roku bieżącym otworzyliśmy dwie nowe szkoły przemysłowe państwowe a mianowicie szkołę kowalską w Sułkowicach i szkołę przemysłu drzewnego w Kołomyi. Z istniejących szkół państwowych rozszerzono znacznie szkołę ślusarską w Świątnikach. rozszerzono naukę malarstwa dekoracyjnego w szkole przemysłowej krakowskiej i rozwijano dalej wszystkie działy w szkole przemysłowej lwowskiej. W tej ostatniej szkole frekwencja jest tak znaczna, że budynek obecny okaże się w najbliższym czasie niewystarczający.

Rozpoczęto także w roku bieżącym kroki przygotowawcze w sprawie założenia z funduszów państwa szkoły ślusarstwa maszynowego i wyrobu maszyn rolniczych w Tarnopolu. Podjęto również inicjatywę w sprawie założenia państwowej Akademii handlowej we Lwowie i ustanowienia uzupełniającej nauki handlowej dla młodzieży kupieckiej.

Wszystkie szkoły przemysłowe uzupełniające, których jest obecnie 43, również wszystkie szkoły i warstwy zawodowe utrzymywane kosztem kraju, otrzymują subwencje z funduszu państwa. Utworzono także 12 stałych stypendyów państwowych dla 10 szkół zawodowych krajowych. Tyle o sprawach wychowania publicznego.

Chcąc sobie zdać sprawę w sposób fachowy ze stanu naszych robót regulacyjnych na rzekach, któremi się Państwo opiekuje, postarałem się, by zjechał w tym celu do kraju delegat Ministerstwa, którego i ze względu na wiadomości jego fachowe i na znane mi jego dla kraju życzliwe usposobienie, wysoce cenię. Po naocznem zbadaniu robót w różnych okolicach, ułożono w porozumieniu z organami fachowymi Namiestnictwa program dalszego postępowania.

O ile byłem osobiście zawsze przeciwnym inaugurowaniu i domaganiu się wielkiej aktywności finansowej, celem regulacji rzek a to dla powodów, które wyłuszczać nie tutaj czas i miejsce, o tyle z drugiej strony muszę zaznaczyć, że znaczniejsze powiększenie rocznej dotacji tak zwanej nadzwyczajnej byłoby obecnie wskazane. Jeżeli Szanowni Reprezentanci nasi w Radzie państwa raczą sobie słowa te moje w danej chwili przypomnieć i słuszność tychże uznać, mogą zapewnić, że substrat do stawiania żądań przez Namiestnictwo opracowany, w biurach ministerjalnych się znajduje. Żądając systematycznie większych funduszów w odpowiedniej chwili i na te rzeki, na których ich racjonalnie użyć można i postępując dalej systemem przez Wydział krajowy zainaugu-

rowanym a Rząd przy regulacji Bugu, Białej i górnego biegu Dniestru przyjętym, dojdziemy bez nadmiernego obciążenia kraju może trochę wolniej, ale lepiej tam, gdziebyśmy już dziś być chcieli.

W funduszu propinacyjnym stan jest pomysłny. Za dni kilka ubiega rok piąty istnienia emisji, obligi dotąd winkulowane przechodzą do wolnego obiegu, resztki kapitałów niewypłaconych około 400.000 zł. składamy do depozytu sądowego i pozostaje tylko troska o fundusze na płacenie kuponów i amortyzacji. Dochód w tych pięciu latach podniósł się o stokilkadziesiąt tysięcy zł. i wynosi obecnie z samych czynszów dzierżawnych 3,537.000 zł.

Dyrekcję propinacyjną spotkała w roku bieżącym przykra niespodzianka, o której wspominał, bo pomny przeszłorocznej dyskusji w tej wys. Izbie pewien jestem, że wywołał nieograniczone współczucie dla Dyrekcyi. Oto wymierzono nam za lata 1890 do 1891 dodatkowo i niezależnie od opłaconych już za te lata znacznych sum podatkowych, jeszcze 170.000 zł. (Wesołość) które właśnie zapłaciliśmy.

Zaległości czynszowe są nieznaczne. Nie wliczając bieżącego kwartału wynoszą one zaledwie 8.000 zł., a i zaległość z bieżącego kwartału jest bardzo nieznaczna. Odpisaliśmy w tych pięciu latach 16.000 zł. — Kwota ta jednak znalazła zupełne pokrycie w kaucyach, uznanych za przepadłe, tak, że ostatecznie okazuje się na korzyść funduszu propinacyjnego jeszcze drobna zwyczajka około 1.400 zł. Cyfry te pozwalam sobie co roku wysokiej Izbie przedstawiać, abyśmy sobie w ten sposób niejako uprzytomnili, że powinno być usilnem staraniem kraju, by się źródła tego dochodu, pod jakąkolwiek bądź formą to nastąpić może, nie pozbywać, lecz przeciwnie zabezpieczyć je sobie.

Przy tej sposobności pamiętać należy, że wysokość tego dochodu zależy wyłącznie od dobrobytu, a ponieważ pierwszą podstawą dobrobytu dla ludu naszego jest wstrzemięźliwość i umiarkowanie, stąd konkluzya, że wszelkie wprost przeciwne podejrzywania i zarzuty są tylko płytkim, czcym, lub z umysłu fałszowanym frazesem (Brawa). Starajmy się tylko wszelkimi sposobami o podnoszenie dobrobytu warstw wszystkich ludności, a między wszystkimi innemi korzyściami moralnemi i materyalnemi znajdzie się i ta, że dochód z wszelkich opłat konsumcyjnych wzrastać będzie.

O Wystawie krajowej, jej skutkach i znaczeniu mówił właśnie przed chwilą i mądrze i podniosło Książę Marszałek, nie chcę zatem szanownych Panów dłużej zajmować, wspomnieć tylko pragnę, że wszystkie organa administracji państwowej szczerze, ochoczo i usilnie starały się dołożyć każdy swą cegielkę, aby przyjście do skutku tego dzieła ułatwić (Brawa), czem zło-

żyli dowody obywatelskiego poczucia i przywiązania do kraju; moim obowiązkiem zaś podnieść to z tego miejsca jako objaw pocieszający i na uznanie zasługujący (Brawa). Zdaniem mojem, jeżeli Wystawa ma przynieść prawdziwy pożytek, winien każdy się starać wyciągnąć z tejże jakąś naukę lub co najmniej wskazówkę. Dla Rządu była ta Wystawa wskazówką, że chociaż w ostatnim lat dziesiątku nie jedno w tym kraju za pomocą Rządu się stało, pozostaje jeszcze wiele do zrobienia (Brawa), wiele czasu straconego do dopędzenia. Warunki rozwoju zaś są pod wieloma względami łatwe i wdzięczne. Wystawa ta była także dla Rządu wskazówką, że dobór ludzi w tym kraju, dla kraju pracujących, w pierwszym rzędzie zatem Reprezentantacya krajowa rzeczywistym potrzebom i stosunkom kraju odpowiada i poprawy nie wymaga, co, zdaje mi się wskazanem jasno i głośno wypowiedzieć wobec kończącego się okresu wyborczego.

Przyszłej Izbie przyjdzie może zająć się poważnie i stanowczo poprawą naszej administracyjnej u dołu. Może mnie danem będzie wystąpić przed przyszłą Izbą z odnośnym projektem, a czynię to wyłącznie zawisłem od możliwości odpowiedniego załatwienia kwestyi kosztów, co po przeprowadzeniu reformy podatkowej nastąpić winno.

Życzę wysokiej Izbie pomyślnego przebiegu w pracach, którym z zupełnem oddaniem się towarzyszyć będę i pozwalam sobie w końcu przedstawić jako komisarza rządowego Radcę Dworu hr. Łosia. (Powszechne brawa i długotrwałe oklaski).

Marszałek. Następujący posłowie prosili o urlopy. Poseł Stanisław Niedzielski na dni 8, poseł Szeliski o urlop do 3. stycznia, poseł Skałkowski o urlop na dni 8, Żdzisław hr. Tarnowski na dni 8, JE. Dunajewski na dni 8, poseł Midowicz na dni 4, poseł hr. Zamojski na dni 2; członek Sejmu ks. biskup Łobos zawiadomił mnie, że z powodu ważnych zajęć w zarządzie dyecezyi nie będzie mógł wziąć udziału w obradach. Jan hr. Stadnicki prosi o urlop do 15. stycznia i poseł JE. Minister Jaworski na 3 tygodnie. Podaję udzielenie tych dwu ostatnich prośb o urlopy pod głosowanie; kto się zgadza z udzieleniem tych dwu ostatnich urlopów, zechce rękę podnieść. (Większość.) Przyjęto.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, wypada mi wspomnieć o naszych zmarłych (posłowie wstają z miejsc).

Śmierć wyjątkowo grasowała w tym roku w gronie naszego Sejmu; kraj poniósł dotkliwe i bolesne straty.

Naprzód był to ksiądz Albin Dunajewski, kardynał i książę-biskup krakowski. I powierczliwość i tytuł i kapłańskie i obywatelskie cnoty i gorąca a z wiekiem nieprzygasła miłość sprawy publicznej i ojczyzny, utworzyły z niego postać, która w tej Wys. Izbie, jak i

w kraju, promieniowała powagą i czcią najwyższą była otoczona.

Potem w krótkim odstepie zaledwie kilku tygodni, znikły przedwcześnie dwie postacie, od dawna znane tej wys. Izbie i krajowi całemu: to Jan Tarnowski i Ludwik Wodzicki. Obaj zajmowali z godnością i powagą i z pożytkiem dla kraju, przed laty, to przeznaczone stanowisko. Pierwszy z nich, to typ wzniosły obywatela i ziemianina, bezwzględnie obowiązкови oddanego, — drugi, to mąż stanu, świetny umysł polityczny, jeden i drugi gorąco kraj ten umiłowali, to też ten kraj wiele na ich przedczesnym zgonie traci.

Dalej, to Oktaw Pietruski, weteran naszego parlamentaryzmu, jeden z ostatnich, którzy od początku należeli do tej Izby, jeden z ojców i twórców naszego najwyższego urzędu autonomicznego.

Dalej to Żdzisław Tyszkiewicz, długoletni członek tej Izby, a w powiecie prawdziwy ojciec ludu.

Dalej, to ksiądz Siczynski, którego wymowę ciętą i dosadną tylekroć słyszeliśmy w tej Izbie, a gorącą pracę znały nasze komisye.

Wreszcie to poseł Żywicki, długoletni poseł, czynny na polu ekonomicznem.

Cześć ich pamięci!

Przystępujemy do porządku dziennego.

Punkt pierwszy (czyta):

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy budowniczej dla wsi i pomniejszych miast i miasteczek oraz zmiany §§. 73. i 74. ustawy z dnia 4. kwietnia 1889, Nr. 31. Dz. u. kr. (Al. 1.)

Sprawozdawca p. Wereszczyński ma głos.

Sprawozdawca poseł W e r e s z c z y ń s k i (czyta):

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie ustawy budowniczej dla wsi i pomniejszych miast i miasteczek oraz zmiany §§. 73. i 74. ustawy z dnia 4. kwietnia 1889 Nr. 31. Dz. u. kr.

Wydział krajowy wnosi;

Wysoki Sejm raczy uchwalić wybór komisji administracyjnej z 17 członków złożonej i przekazać jej do załatwienia niniejsze sprawozdanie.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść (Większość). Jest przyjęty.

Sprawozdawca p. Wereszczyński: Upraszam w imieniu Wydziału krajowego: Wysoka Izba raczy w myśl §. 49. regulaminu uchwalić, aby sprawozdanie Wydziału krajowego, odnoszące się do spraw czysto administracyjnych, były wysłuchane i pod obrady brane poprzedniego drukowania i bez rozdawania Wysokiej Izbie.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Następuje punkt drugi.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie prowizoryum budżetowego na I. kwartał 1895. (Al. 2.)

Sprawozdawca p. Romanowicz ma głos.

Sprawozdawca p. R o m a n o w i c z:

Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić wybór komisji budżetowej z 18 członków złożonej i przedmiot ten do komisji budżetowej odesłać.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu?

P. Emil Torosiewicz. Proszę o głos.

Marszałek. O głos prosił p. Emil Torosiewicz. Udziałem mu głosu.

P. Emil Torosiewicz. Zważywszy, że nie wszystkie sprawy w komisji budżetowej były zawsze załatwiane; zważywszy, że powodem tego jest brak czasu i wielki nawał pracy w komisji budżetowej, jak to nam zastępca przewodniczącego komisji budżetowej w odpowiedzi na interpelację oświadczył; zważywszy, że kadencja sejmowa będzie bardzo krótka a Wysokiej Izbie musi na tem zależeć, aby wszystkie sprawy w tej Wysokiej Izbie były załatwione — wnoszę, ażeby komisję budżetową powiększyć o dwóch członków, zatem, żeby było zamiast 18 członków dwudziestu.

P. J.E. Stanisław hr. Badeni. Proszę o głos!

Marszałek. J.E. Stanisław hr. Badeni ma głos.

P. J.E. Stanisław hr. Badeni. Muszę zaznaczyć, że w przeszłym roku wszystkie sprawy nie tylko zostały załatwione, ale nawet niektóre pomyślnie i znalazły cyfrowy wyraz w uchwalonym budżecie a nawet więcej, bo znalazły się ślady tego w projekcie budżetu na rok bieżący. Mnie nie są wiadome sprawy, któreby w przeszłym roku nie zostały załatwione; przeciwnie przypominam sobie, że w przeszłym roku, gdy był ten wniosek podniesiony, żem wówczas już zaznaczył, iż w dawnym składzie komisya budżetowa poczuwała się na siłach podolać temu obowiązкови, ażeby wszystkie sprawy załatwiono i sądzę, że tak będzie dalej.

Pomimo tego jednak nie miałbym nic przeciwko temu wnioskowi, ale mniemam, że im liczniejsza komisya, tem praca niekoniecznie szybciej postępuje, bo gdyby tak było to mielibyśmy bardzo łatwy sposób załatwiania spraw, mianowicie wybrać wszystkie komisye z 30 członków i wszystko byłoby jak najprędzej załatwione. Ale praktyka inaczej nas poucza. Dlatego też proszę, ażeby na razie pozostać przy obecnym składzie komisji

Jeżeli komisya będzie zdania, że nie podoła zadaniu, wtedy sama prosić będzie o powiększenie ilości członków (Brawa).

Marszałek. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, pan sprawozdawca ma głos.

Sprawozdawca poseł Romanowicz. Wydział krajowy nie ma powodu wpływać na postanowienia Wys. Izby, co do tego, z ilu członków mają się komisye składać. Jestto rzecz, która bezwarunkowo od woli tej Wysokiej Izby zależy. Pozwolę wszakże sobie zwrócić uwagę na to, że zbyt wielka liczba członków komisji żadną miarą nie może być uważana, jako środek do przyspieszenia pracy i czynności komisji. Jeżeli Wysokiej Izbie i szanownemu wnioskodawcy idzie o przyspieszenie spraw, to chyba nie przez powiększenie liczby członków komisji ten cel osiągnąć-by się dał. Trwam więc przy wniosku Wydziału krajowego.

Marszałek. Przystępujemy do głosowania. Podaję najprzód wyższą cyfrę proponowaną przez p. Torosiewicza pod głosowanie, t. j. że komisya budżetowa składać się ma z 20 członków. Jesliby ten wniosek upadł, wtedy podam niższą cyfrę. Kto jest za wyższą cyfrą (20), zechce rękę podnieść. (Mniejszość). Wniosek nie uzyskał większości. Kto przyjmuje wniosek Wydziału krajowego, żeby wybrać komisję budżetową z 18 członków, i przedmiot na porządku dziennym stojący do niej odesłać, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty.

JE. Stanisław hr. Badeni. Proszę o głos w sprawie formalnej.

Marszałek. JE. hr. Stanisław Badeni ma głos.

JE. Stanisław hr. Badeni. Wysoka Izba przed chwilą odesłała przedłożenie w sprawie prowizoryum budżetowego do komisji budżetowej. Chodzi tu więcej o stwierdzenie zasady, że prowizoryum budżetowe musi być przed upływem bieżącego roku załatwione, aniżeli o praktyczne konsekwencje. Owoż gdy komisya budżetowa jutro ma być wybrana, byłoby nie możliwe aby drukowane jej sprawozdanie w tym przedmiocie przed końcem bieżącego roku było ułożone. Wnoszę tedy, by Wysoka Izba zechciała polecić, aby komisya zaraz na jutrzejszem posiedzeniu ustnie sprawozdanie swoje przedłożyła. (Brawa).

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Marszałek. Przystępujemy do punktu 3. porządku dziennego t. j.:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z preliminarzem funduszu krajowego na rok 1895. (Aleg. 3.)

Sprawozdawca poseł Romanowicz ma głos.

Sprawozdawca p. Romanowicz. Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy odesłać ten przedmiot do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta,

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Punkt 4. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o prośbie Reprezentacji gminy miasta Przemyśla o czasowe uwolnienie od dodatków do podatków dla funduszu krajowego, tudzież od wszelkich podatków i dodatków gminnych tych budynków w Przemyślu, które będą wybudowane w miejsce 42 domów przeznaczonych na zburzenie w celu regulacji miasta dla poprawy stosunków zdrowotnych. (Aleg. 4.)

Sprawozdawca poseł Romanowicz ma głos.

Sprawozdawca poseł Romanowicz. Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy ten przedmiot odesłać do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt.) Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość) Jest przyjęty. Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy większych posiadłości okręgu wyborczego stryjskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca poseł Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Dnia 8. listopada 1894 odbył się w Stryju wybór uzupełniający posła na Sejm krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego stryjskiego.

Według urzędowego wykazu było w tym okręgu uprawnionych do głosowania 102 wyborców, wzięło zaś udział w głosowaniu 32.

P. Franciszek Rozwadowski otrzymał 31 głosów, zaś p. Stanisław Komornicki 1 głos.

Z oddanych na p. Franciszka Rozwadowskiego głosów, zmuszony jest Wydział krajowy uważać za nieważne:

1. Głos oddany przez pełnomocnika współwłaścicieli posiadłości Zbora (poz. 66 spisu wyborców), ponieważ nie wszyscy wymienieni w liście wyborczej współwłaściciele podpisali pełnomocnictwo.

2. Głos p. Jana br. Brunickiego oddany imieniem masy spadkowej Zygmunta br. Romaszkana (poz. 64.), ponieważ pełnomocnictwo wystawił p. Franciszek br. Romaszkan a nie jest wiadomem, czy był uprawnionym do działania w imieniu tej masy spadkowej.

3. Za Towarzystwo lekarzy galicyjskich (poz. 89.) głosował p. dr. Bolesław Serkowski. Ponieważ akta wyborcze nie wyjaśniają, czy p. dr. Bolesław Serkowski, który samoistnego prawa wyborczego nie posiada, na podstawie statutów Towarzystwa był upoważniony do zastąpienia tej korporacji, uważa Wydział krajowy głos przez niego oddany za nieważny.

Oddano zatem 29 ważnych głosów. Absolutna większość wynosi 15 głosów.

Gdy p. Franciszek Rozwadowski otrzymał 28 ważnych głosów, wybrany został posłem.

Ponieważ akta wyborcze świadczą, że akcja wyborcza odbyła się w porządku, a przeciw dokonaniem wyborowi nie wniesiono żadnego zarzutu, przeto Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Franciszka Rozwadowskiego posłem z kuryi większej własności byłego obwodu stryjskiego uznać za ważny.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Punkt 6. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego tarnopolskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca poseł Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Dnia 8. listopada 1894 odbył się w Tarnopolu uzupełniający wybór posła na Sejm krajowy z ciała wyborczego większej posiadłości okręgu wyborczego tarnopolskiego.

Uprawnionych do głosowania przy tym wyborze było 154. Wzięło udział w głosowaniu bądź osobiście, bądź przez pełnomocników 50 wyborców. Wszystkie głosy otrzymał p. dr. Leon hr. Piniński.

Z głosów tych jeden tylko jest nieważny, mianowicie poz. 105. wykazu głosowania, ponieważ głosujący imieniem p. Edwarda Rozwadowskiego pełnomocnik p. Jacek Kieszkowski nie był samoistnym wyborcą.

Gdy zresztą akta wyborcze znajdują się w zupełnym porządku, a głos nieważny na wynik wyboru nie ma wpływu, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. dr. Leona hr. Pinińskiego na posła z większej posiadłości okręgu wyborczego tarnopolskiego uznać za ważny.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Punkt 7. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm

krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego żółkiewskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Dnia 8. listopada 1894 odbył się w Żółkwi uzupełniający wybór posła na Sejm krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego żółkiewskiego.

Według urzędowego wykazu było w tym okręgu uprawnionych do głosowania 148, wzięło zaś udział w głosowaniu 34 wyborców. Wszystkie głosy otrzymał p. Żdzisław Obertyński.

Przy sprawdzeniu aktów wyborczych okazało się, że nieważnymi są oddane przy wyborze następujące głosy:

1. Głos p. Henryka Karczewskiego, oddany imieniem p. Adama hr. Komorowskiego (poz. 49 spisu wyborców), — ponieważ p. Karczewski nie jest wyborcą i nie miał prawa za pełnomocnictwem głosować.

2. Podobnie nieważnym jest oddany w imieniu p. Waleryi z Jabłkowskich (poz. 76) głos tego samego pełnomocnika.

3. Głos oddany imieniem p. Adolfa Łokuciejskiego (poz. 72), gdyż głosujący pełnomocnik p. Wiktor Jordan nie jest wyborcą.

Komisya wyborcza przypuściła do głosowania bez karty legitymacyjnej p. Adama Obertyńskiego, który swą kartę zgubił a o duplikat się nie postarał. Ze względu, że p. Adam Obertyński znajduje się pod poz. 91 na liście wyborców i osobiście jest znany członkom komisji, Wydział krajowy nie kwestyonuje ważności oddanego przezeń głosu.

W jednym wykazie głosowania zanotowano przez pomyłkę, że w imieniu p. Róży z Rosnowskich hr. Lanckorońskiej głosował pełnomocnik p. Jan Obertyński, w drugim zaś, że głosował pełnomocnik p. Jan Urbański. Gdy ze znajdującego się w aktach pełnomocnictwa dla p. Jana Urbańskiego wystawionego, przypuszczać można, że ten ostatni głos oddał, również i tego głosu ważności Wydział krajowy nie kwestyonuje.

P. Żdzisław Obertyński otrzymał zatem 31 ważnych głosów i został wybranym.

Ponieważ akcja wyborcza odbyła się prawidłowo, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uznać wybór p. Żdzisława Obertyńskiego posłem na Sejm krajowy z większych posiadłości okręgu wyborczego żółkiewskiego za ważny.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Następuje punkt 8.: Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy z gmin wiejskich okręgu wyborczego staromiejskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie!

Dnia 6. listopada 1894 odbył się w Staromieście uzupełniający wybór posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich powiatu staromiejskiego.

Według urzędowego wykazu było uprawnionych do głosowania 114, głosowało zaś 106 wyborców. Z oddanych głosów są nieważne:

1. głosy Ludwika Pisowicza z Felsztyna (poz. 20. głównego wykazu wyborców) i Seńka Hrycja z Błoźwi górnej (poz. 10.), ponieważ nie byli prawyborcami, zatem nie mogli być wybrani wyborcami (znajdują się bowiem w ostatniej trzeciej części spisów opodatkowanych swoich gmin).

2. głos Eizyka Schneida, oddany imieniem p. Krystyny Bielańskiej (poz. 105.) ponieważ Schneid nie jest wyborcą, przeto nie mógł głosować na podstawie pełnomocnictwa.

Po strąceniu głosów nieważnych głosowało ważnie 111 wyborców, absolutna większość wynosi 56.

Ks. Michał Zubrzycki otrzymał 39 ważnych głosów.

P. Kazimierz Bielański otrzymał 64 ważnych głosów i został wybrany posłem.

Ponieważ wybory odbyły się zupełnie prawidłowo, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Kazimierza Bielańskiego posłem z gmin wiejskich okręgu wyborczego staromiejskiego uznać za ważny.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Punkt 9. (czyta):

Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze uzupełniającym posła na Sejm krajowy z gmin wiejskich okręgu wyborczego zbarskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec ma głos.

Sprawozdawca p. Chamiec (czyta):

Wysoki Sejmie:

Dnia 6. listopada 1894 odbył się w Zbarażu uzupełniający wybór posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego zbarskiego.

Według urzędowego wykazu było w tym okręgu uprawnionych do głosowania 142. Głosowało 135.

Z oddanych głosów są nieważne:

1. Głosy Józka Senyka z Terpiłówki (poz. 107. głównego wykazu wyborców) i Dmytra Biłyka z Szył (poz. 104.), ponieważ pierwszy pomieszczony jest w ostatniej trzeciej części spisu opodatkowanych gmina Terpiłówka, drugiego zaś wcale w takim spisie gminy Szył

nie ma. Nie będąc tedy prawyborcami, nie mogą być i wyborcami.

Oba te głosy oddano na ks. Aleksandra Zajackowskiego.

2. Z tego samego powodu nieważny jest oddany na p. Tadeusza Fedorowicza głos Jana Badacha ze Stryjówki (poz. 96.), ponieważ znajduje się on w ostatniej trzeciej części opodatkowanych tej gminy.

Głosowało zatem ważnie 132 wyborców, absolutna większość wynosi 67.

P. Tadeusz Fedorowicz otrzymał 71 ważnych głosów.

Ks. Aleksander Zajackowski otrzymał 61 ważnych głosów.

Wybrany więc został p. Tadeusz Fedorowicz.

Wobec tego Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy wybór p. Tadeusza Fedorowicza posłem z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego zbarskiego uznać za ważny.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta.

Kto przyjmuje ten wniosek, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Upraszam Panów Franciszka Rozwadowskiego, Leona hr. Pinińskiego, Zdzisława Obertyńskiego, Kazimierza Bielańskiego i Tadeusza Fedorowicza, a z dawniej jeszcze zweryfikowanych p. Witosławskiego, aby raczyli się zbliżyć pod trybunę marszałkowską celem złożenia przyrzeczenia.

(Sekretarz p. Słonecki odczytuje rotę przyrzeczenia poselskiego. Posłowie wzmiankowani składają przyrzeczenie do rąk Marszałka).

Następuje punkt 10. porządku dziennego t. j. (czyta):

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie na

drodze powiatowej Iwanków - Germakówka;

2. Radzie powiatowej w Sokalu na drodze

powiatowej Sokal - Krystynopol;

3. Radzie powiatowej w Gorlicach na drodze

Ropa - Wysowa;

4. Radzie powiatowej w Stryju na drodze

powiatowej Stryj - Żurawno.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz ma głos.

Sprawozdawca, Członek Wydziału krajowego, p. Edward Jędrzejowicz (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie na

drodze powiatowej Iwanków - Germakówka;

2. Radzie powiatowej w Sokalu na drodze

powiatowej Sokal - Krystynopol;

3. Radzie powiatowej w Gorlicach na drodze

Ropa - Wysowa;

4. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Stryjsko Żurawieńskiej.

Wysoki Sejmie!

1. Najwyższem postanowieniem z dnia 14. marca 1890 (dz. u. kraj. Nr. 28) uprawniona została Rada powiatowa w Borszczowie do pobierania myta na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka przez przeciąg lat pięciu. Przed upływem nadanej koncesyi Wydział powiatowy prosi o odnowienie prawa mytniczego pod dotychczasowymi warunkami. Wniesiona prośba jest należyte uzasadniona i poparta następującymi datami: W ciągu ostatniej koncesyi koszt konserwacyjne omyconej drogi wynosiły w przecięciu rocznie 1.796 zł. Na pokrycie tych kosztów obrócono dochód uzyskany z poboru myta 500 zł. nadto wydano z funduszu powiatowego kwotę 1.296 zł.

2. Sokalski Wydział powiatowy wniósł prośbę o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego pozwolenia na pobór myta na nowo zbudowanej drodze powiatowej Sokal-Krystynopol. Koszta budowy drogi w łącznej długości 8 klm. 800 mtr. wykazane są w sumie 60.000 zł. a kosztą zwyczajnego utrzymania preliminowane rocznie w kwocie 3.000 zł. Koszta te znaleźć mogą pokrycie po części w dochodzie mytniczym wedle odnośnej taryfy spodziewanym w przybliżeniu rocznie w kwocie 1 000 zł, co do reszty zaś opędzone zostaną z funduszu powiatowego. Zgodnie z uchwałą Rady powiatowej z dnia 11. października 1894, Wydział krajowy oświadcza się za żądaniem omyceniem drogi Sokal-Krystynopol.

3. Droga Ropa - Wysowa stanowiąca ważną arterję ruchu komunikacyjnego w powiecie gorlickim, staraniem tamtejszej Reprezentacyi powiatowej wybudowana została w r. 1894 na dalszej przestrzeni z Wysowy do Klimkówki 17 klm. Celem zabezpieczenia utrzymania tej drogi zbudowanej kosztem 69.236 zł. 11 ct. Wydział powiatowy na podstawie upoważnienia Rady powiatowej prosi o zezwolenie na pobór myta drogowego za zgodą Władzy politycznej w Uściu ruskim, z zastosowaniem najniższej taryfy obowiązującej na drogach krajowych.

Zdaniem Wydziału krajowego żądana koncesya mytnicza może być przyznana Radzie powiatowej w Gorlicach na przeciąg lat pięciu.

4. Wydział powiatowy Stryjski prosi o zaprowadzenie myta na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej wedle taryfy klasy I. ustawą z dnia 25. grudnia 1871 (dz. ust. kraj. Nr. 18. z r. 1872) przyzwolonej. Za wniesioną prośbą przemawiają następujące okoliczności:

Droga Stryjsko-Żurawieńska łącząca miasto Stryj z powiatem Żydaczowskim, została nowozbudowana w łącznej długości 12 klm. 237 m. kosztem 42.359 zł. 73 ct. Dalsze utrzymanie tej drogi obliczone rocznie na 3.600 zł. znajdzie

częściowe pokrycie w dochodzie z poboru myta spodziewanym rocznie w kwocie 800 zł.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Borszczowie na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka;

2. Radzie powiatowej w Sokalu na drodze powiatowej Sokal-Krystynopol;

3. Radzie powiatowej w Gorlicach na drodze Ropa-Wysowa;

4. Radzie powiatowej w Stryju na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej.

Art. I.

Radom powiatowym w Borszczowie, Sokalu, Gorlicach i Stryju, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszy powiatowych, a mianowicie:

1.

Radzie powiatowej w Borszczowie prawo do pobierania myta w Germakówce na drodze powiatowej Iwanków-Germakówka.

2.

Radzie powiatowej w Sokalu prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Sokal-Krystynopol.

3.

Radzie powiatowej w Gorlicach prawo do pobierania myta w Uściu ruskim na drodze Ropa-Wysowa.

4.

Radzie powiatowej w Stryju prawo do pobierania myta na drodze powiatowej Stryjsko-Żurawieńskiej.

Przy każdym z tych czterech myt pobierać należy opłaty według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzychowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Kto się zgadza z tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Przystępujemy do następnego punktu porządku dziennego t.j.:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzielenie Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz ma głos.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz (czyta):

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Wysoki Sejmie!

Wielicki Wydział powiatowy prosi o odnowienie koncesyi z dnia 24. listopada 1888 (dz. ust. kr. Nr. 8 z r. 1889) do poboru myta na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej z podwyższeniem taryfy myta drogowego od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu z 2 na 4 ct. a z zachowaniem dotychczasowej taryfy myta mostowego w wymiarze 2 ct., tudzież odnowienie koncesyi z dnia 14. marca 1890 (dz. u. kr. Nr. 28) do poboru myta od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach z podwyższeniem taryfy z 3 na 4 ct. i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej z zatrzymaniem dotąd obowiązującej taryfy klasy II.

Zestawiając poszczególne daty zawarte w uzasadnieniu prośby Wydziału powiatowego okazuje się, że w ostatnim okresie koncesyi od 1889 do 1893 koszt utrzymania przedmiotów omyconych w ogólnej kwocie 27.704 zł. w porównaniu z dochodem z poboru myta w tym czasie uzyskanym w łącznej kwocie 18.123 zł.

były wyższe o 9.581 zł. i tą kwotą obciążyły dotkliwie budżet powiatowy.

Wobec tych danych i z uwagi że projektowane podwyższenie opłat mytniczych zgodne jest z zasadami omycenia, zawartymi w ustawie z dnia 25. grudnia 1871 (dz. u. kr. Nr. 18. z r. 1872), zdaniem Wydziału krajowego, przedłożona prośba zasługuje na uwzględnienie.

Na podstawie powyższego wyводу Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę:

Uchwała.

o udzieleniu Radzie powiatowej w Wieliczce koncesyi na pobór opłat mytniczych na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania omyconych przedmiotów w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego a mianowicie na drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej, od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach i na drodze powiatowej Wielicko-Dobczyckiej, według następującego wymiaru:

I. Na drodze powiatowej Dobczyckiej:

1. Myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1/2 (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebietka, owce, kozy i świnię do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

II. Od mostu powiatowego na rzece Rabe w Dobczycach myto mostowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) ct.;

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które są i przy matkach idą są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

III. Na drodze powiatowej Wielicko - Dobczyckiej myto drogowe:

a) od jednej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.;

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, owiec kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o niżeniu tejsze.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Kto się zgadza z tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę en bloc zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Marszałek. Przystępujemy z kolei do następnego punktu porządku dziennego t. j.:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Nowy Sącz-Krzyżówka.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz ma głos.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Edward Jędrzejowicz (czyta):

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Nowy Sącz-Krzyżówka.

Wysoki Sejmie!

Wydział powiatowy w Nowym Sączu wniósł prośbę o odnowienie prawa do poboru myta na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka i Krzyżówka-Krynica-Muszyna pod warunkami koncesyi z dnia 28. grudnia 1890 (dz. ust. kraj. Nr. 7. z r. 1891) na dalszych lat pięć. Prośbę powyższą popiera Wydział powiatowy tem, że dochód z poboru myta na obu drogach uczynił rocznie 2.247 zł. zaś koszta ich utrzymania wynosiły w tym czasie 4.583 zł. wskutek czego niedobór powstały w kwocie 2.336 zł.* musiano pokryć z funduszu powiatowego.

Oprócz tego wniósł tenże Wydział powiatowy prośbę o wyjednanie w drodze ustawodawstwa krajowego koncesyi na pobór myta na drodze powiatowej Nowy Sącz-Krzyżówka.

Pomieniona droga wynosząca 27 klm. 300 mtr. z 100 mostami i przepustami o łącznej długości 336 mtr. zbudowaną kosztem funduszu dawnych dróg obwodowych, oddaną została w r. 1867 przez ówczesną Władzę polityczną w zarząd Rady powiatowej i od tego czasu utrzymywana z funduszu powiatowego wymaga wydatku rocznego na konserwację średnio w kwocie 6.000 zł.

Rada powiatowa pobierała opłaty mytnicze na rzecz utrzymania tej drogi, w tej samej rozciągłości jak je pobierał poprzednio c. k. Rząd.

Gdy zaś odnośny dowód uprawnienia do poboru tych opłat nie mógł być odszukany ani w Wydziale powiatowym ani w c. k. Starostwie, przeto Rada powiatowa uchwałą z dnia 30 sierpnia 1894 postanowiła legalne omycienie tejsze drogi wyjednać sobie w drodze ustawodawstwa krajowego. W wykonaniu tej uchwały Wydział powiatowy prosi o zezwolenie na pobór myta na dwóch stacyach z opłatą 6 ct. od sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu.

W uwzględnieniu przytoczonych powyżej okoliczności, które zdaniem naszym, przemawiają za przyznaniem koncesyi żądanej przez reprezentację powiatu Nowosądeckiego, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy powziąć załączoną uchwałę.

Uchwała

o udzieleniu Radzie powiatowej w Nowym Sączu koncesyi na pobór opłat mytniczych na drogach powiatowych Krzyżówka-Muszynka, Krzyżówka-Krynica-Muszyna i Nowy Sącz-Krzyżówka.

Art. I.

Radzie powiatowej w Nowym Sączu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych,

pod warunkiem utrzymywania omyconych przedmiotów w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego a mianowicie na drogach powiatowych Krzyżówka - Muszynka, Krzyżówka - Krynica - Muszyna i Nowy Sącz - Krzyżówka, według następującego wymiaru:

1. Na drodze Krzyżówka - Mnszynka myto drogowe:

a) od jednej sztuki bydła pociagowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od jednej sztuki bydła pociagowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2. Na drodze Krzyżówka - Krynica - Muszyna myto drogowo-mostowe:

a) od jednej sztuki bydła pociagowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.

b) od jednej sztuki bydła pociagowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 3 (trzy) ct.

Wyjątek stanowią bydłeta ssące przy matkach, za które nie opłaca się myta;

c) od pięciu świń lub cieląt, lub od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

3. Na drodze Nowy Sącz - Krzyżówka myto na dwóch stacyach:

a) od każdej sztuki bydła pociagowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociagowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1½ (półtora) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świny do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należitości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne obowiązujące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub znizeniu tejże.

Marszałek. Rozprawa ogólna otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa ogólna zamknięta. Przystępujemy do rozprawy szczegółowej.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przyjęcie tej uchwały en bloc.

Marszałek. Kto się zgadza z tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Uchwała jest przyjęta en bloc.

Sekretarz p. Paszkowski. Wnoszę przystąpienie do trzeciego czytania bez czytania.

Marszałek. Jest wniosek przystąpienia do trzeciego czytania bez czytania. Kto się z tym wnioskiem zgadza, zechce rękę podnieść (Większość). Jest przyjęty.

Kto przyjmuje tę uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania, zechce rękę podnieść. (Większość). Jest przyjęta.

Następuje z kolei punkt 13. "porządku dziennego tj.:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z usprawiedliwieniem zwiększonych wydatków, wstawionych do preliminarza budżetu kraj. szpitala powszechnego we Lwowie w Rubr. I. poz. 4., 14. i 15., w Rubr. II. poz. 16., 20., 21. i 22. (Aleg. 5).

Sprawozdawca poseł Hoszard ma głos.

Sprawozdawca, Członek Wydziału krajowego, p. Dr. Hoszard. Wnoszę imieniem Wydziału krajowego odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto się zgadza z wnioskiem Wydziału krajowego, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Z porządku dziennego następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie powiększenia ryczałtu wypłaconego szpitalowi św. Ludwika dla dzieci w Krakowie. (Aleg. 6).

Sprawozdawca p. Dr. Hoszard ma głos.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Dr. Hoszard. Pod względem formalnym wnoszę odesłanie tego sprawozdania do komisji budżetowej.

Marszałek. Rozprawa otwarta. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Gdy nikt głosu nie żąda, rozprawa zamknięta. Kto się zgadza z wnioskiem p. sprawozdawcy, raczy rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty.

Następuje z porządku dziennego:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia dożywotniego wsparcia Dmytrowi Kozłowskiemu, byłemu parobkowi w służbie szpitala powszechnego we Lwowie. (Aleg. 7).

Sprawozdawca p. Dr. Hoszard ma głos.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Dr. Hoszard. Pod względem formalnym wnoszę, aby Wysoka Izba odesłała ten wniosek do komisji budżetowej.

Marszałek. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Jeśli nikt głosu nie żąda, proszę o uchwałę. Kto

jest za tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Następuje 16. punkt porządku dziennego tj.:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o przeniesienie gminy Nowoszyn wraz z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Rohatynie do okręgu takiejże Reprezentacji w Żydaczowie. (Aleg. 8).

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Sawczak ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Sawczak: Pod względem formalnym wnoszę, aby Wys. Izba odesłała ten wniosek do komisji administracyjnej.

Marszałek: Czy żąda kto głosu? (Nikt). Jeśli nikt głosu nie żąda, proszę o uchwałę. Kto jest za tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek przyjęty.

Następuje 17. punkt porządku dziennego, tj.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie przeniesienia gminy Pstrągowej wraz z obszarem dworskim z okręgu Reprezentacji powiatowej w Ropczycach do okręgu takiejże Reprezentacji w Rzeszowie. (Aleg. 9).

Sprawozdawca, Członek Wydziału krajowego, p. Sawczak ma głos.

Sprawozdawca Członek Wydziału krajowego p. Sawczak: Pod względem formalnym wnoszę, aby Wys. Izba odesłała ten wniosek do komisji administracyjnej

Marszałek: Czy żąda kto głosu? (Nikt). Jeśli nikt głosu nie żąda, proszę o uchwałę. Kto jest za tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty.

Następuje 18. punkt porządku dziennego, tj.

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z projektem ustawy o ulgach legalizacyjnych w sprawach hipotecznych drobiazgowych. (Aleg. 10).

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Sawczak ma głos.

Sprawozdawca członek Wydziału krajowego p. Sawczak: Pod względem formalnym wnoszę, aby Wys. Izba odesłała ten wniosek do komisji prawniczej, wybrać się mającej z 9 członków.

Marszałek. Czy żąda kto głosu? (Nikt). Jeśli nikt głosu nie żąda, proszę o uchwałę. Kto jest za tym wnioskiem, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty.

Członek Wydziału krajowego p. Sawczak: Proszę o głos w sprawie formalnej.

Marszałek: P. Sprawozdawca ma głos

Członek Wydziału krajowego p. Sawczak: Ośmielam się prosić Wysokiej Izby imieniem Wydziału krajowego o wybór komisji, których wybór dotychczas nie był jeszcze proponowany, a mianowicie: komisji drogowej z 15 członków, gminnej z 9 członków, górniczej z 8 członków,

gospodarstwa krajowego z 17 członków, kolejowej z 11 członków, petycyjnej z 24 członków, podatkowej z 7 członków, przemysłowej z 12 członków, solnej z 9 członków i szkolnej z 18 członków.

Marszałek: Podaję ten wniosek jako całość pod głosowanie. Kto się z nim zgadza, zechce rękę podnieść. (Większość). Wniosek jest przyjęty. Porządek dzienny wyczerpany. Upraszam p. sekretarza Barwińskiego o odczytanie wniosku, który został złożony do łaski.

Sekretarz p. Barwiński (czyta):

Wnesenie:

Zważywszy, szczo w zawedenych Najwyższoju postanowioju po myśli uchwały Wysokoho Sojmu z dnia 24. sicznia 1887 r. klasach riwnoradnych z ruskim jazykom wykładowym w c. k. wyższoj himnazii w Peremyszli protiahom szestilitnoho istnowania buła wse widpowidna frekwencja;

Zważywszy, szczo uprawa tak czyslennoj himnazii, kotra w sim roci szkolnym maje 21 wid-diliw, nasuwaje weliki trudnosty dydaktyczni i pedahohiczni, podaju wnesenie:

Wysokij Sojm uchwałyt:

„Wzywaje sia c. k. Prawytelstwo, szczo by istnujuci w c. k. wysszoj himnazii w Peremyszli riwnoriadni klasy z ruskim jazykom wykładowym widdiły wid tojż himnazii i utworyło z nich okremu derżewnu himnaziu w Peremyszli z ruskim jazykom wykładowym“.

U Lwowi dnia 28. hrudnia 1894.

Barwiński w. r.

Wneskodawec.

Wojtich Diduszyckij, Ochrymowycz, J. Romanczuk, Brykezyński, Okunewycz, Korol, A. Barabasz, Herasymowycz, Rożankowskyj, Szepetyckij, Kułaczkowskyj, Stanisław Badeni, Stanisław Tarnowskyj (starszyj), Sylwester Sembratowycz, A. Wodziokij, Dr Sawczak, Hamorak, Huryk, Kowalskyj, Senkowskyj, Piniński, Dr. Olpiński, Zaleskyj, I. Menciński, T. Fedorowicz, Nezabytowskyj, Mandyczewskyj.

Marszałek. Z wnioskiem tym postąpię regulaminowo.

Upraszam p. sekretarza Paszkowskiego o odczytanie porządku dziennego następnego posiedzenia.

Sekretarz p. Paszkowski (czyta):

Porządek dzienny:

2. posiedzenia, 6. sesyi, VI. peryodu Sejmu galicyjskiego, które się odbędzie w Sobotę dnia 29. grudnia 1894 o godzinie 11. przed południem.

1. Wybór 4 sekretarzy, 4 kwestorów i 12 rewidentów.

2. Wybór komisyj a mianowicie:

komisji budżetowej	z 18 członków
„ gminnej	„ 9 „
„ administracyjnej	„ 17 „

komisyi prawniczej	z	9	członków
" szkolnej	"	18	"
" gospodarstwa krajowego	"	17	"
" kolejowej	"	11	"
" drogowej	"	15	"
" przemysłowej	"	12	"
" petycyjnej	"	24	"
" górniczej	"	8	"
" solnej	"	9	"
" podatkowej	"	7	"

3. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności jego urzędowych za czas od 1. grudnia 1893. po koniec listopada 1894. Sprawozdawca poseł Chamiec.

4. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego brodzkiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

5. Sprawozdanie Wydziału krajowego o wyborze posła na Sejm krajowy z kuryi gmin wiejskich okręgu wyborczego tarnobrzeskiego.

Sprawozdawca poseł Chamiec.

6. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie udzielenia Władysławowi Ortyńskiemu, prowizorycznemu dozorczy melioracyjnemu, veniae aetatis.

Sprawozdawca poseł Wereszczyński.

7. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. obszarowi dworskiemu w Kołodrubach od mostu na rzece Dniestrze;

2. obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Czuliwiczach od mostu na rzece Wereszycy;
3. obszarowi dworskiemu w Chmielowej od przewozu przez rzekę Dniestr.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz.

8. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych Gliniany-Jaktorów i Gródek-Załuż.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz.

9. Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu koncesyi do poboru opłat mytniczych na rzecz utrzymania dróg gminnych ze Zbaraża do Podwołoczysk i ze Zbaraża do Berezowicy małej.

Sprawozdawca poseł Edward Jędrzejowicz.

10. Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego o zamknięciach rachunkowych galicyjskiego funduszu propinacyjnego za r. 1893.

Sprawozdawca poseł Sawczak.

11. Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie prowizoryum budżetowego na I. kwartał 1895.

Marszałek. Następne posiedzenie jutro o godzinie 11. przed południem.

Posiedzenie zamykam.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. minut 40 z południa.

